

הכרעת דין וגזר דין

1. הנקבלת הינה תלמידה לתואר ראשון בחוגים לתקשורת ואנגלית החל מסמסטר א' תשע"ג. במסגרת הקורס "שיטות מחקר כמותיות" היה על הנקבלת להגיש מטלת אמצע בכתב. ההנחיות לעבודה כללו הוראה כי התלמידים רשאים לבחור נושא זהה לתרגיל (כלומר בשיתוף עם תלמיד אחר) אך על העבודה להיכתב בנפרד. יומיים לפני מועד ההגשה פנתה הנקבלת למתרגל בבקשה לדחיית מועד ההגשה עקב עומס לימודים בחוג השני שלה ואכן אושר לה להגיש באיחור. לבסוף, כשהוגשה העבודה נכתב בשער העבודה כי "העבודה משותפת עם הלא אז הרבה דומה כי כתבנו אותה ביחד ונסינו לנסיח" (הטעויות במקור). בבדיקת העבודה שהגישה הנקבלת עלה כי אכן העבודות זהות כמעט לחלוטין ומבירור שנערך עם הלא היא ציינה כי הנקבלת פנתה אליה לאחר הגשת העבודה שלה וביקשה ממנה לראות את התרגיל אולם בפועל הגישה אותו כאילו הוא שלה.
2. הקובלת טענה הפרה של הוראות המתייחסות לבחינה, עבודת בית, עבודה סמינריונית, עבודת גמר או עבודה אחרת המוטלת על התלמיד בקשר עם לימודיו, לרבות הוראות בדבר התנהגות במהלך בחינה בכתב או בעל פה – עבירה לפי סעיף 29.4 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח).
3. הנקבלת הודתה בעובדות ובאשמה.
4. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הקורס נשוא הקובלנה יפסל ועל הנקבלת תוטלנה הרחקה על תנאי של שנה למשך שנתיים מיום חזרתה ללימודים.
5. הדיון נערך ללא השתתפות הנקבלת אך הסדר הטיעון נערך בידיעת ובאישור הנקבלת. הצדדים תיארו בפני את השתלשלות העניינים ואת הסיבות שהביאו אותם להגיע להסדר הטיעון. ההסדר נראה לי סביר והענישה הולמת את חומרת העבירה ואת נסיבות המקרה.
6. לאור כך אני גוזר על הנקבלת:
  - פסילת הקורס נשוא הקובלנה.
  - הרחקה על תנאי של שנה למשך שנתיים מיום חזרתה ללימודים.
7. ניתן ביום 28/9/16 בהיעדר הצדדים. יפורסם ללא שם הנקבל.

ד"ר עמית פונדיק
סגן ממונה על המשמעת